

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/238/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112203910
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112203910.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Tomáš Kušnir, s. r. o., 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: R. V. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. Z., B. XXXX/XX, zast. ustanoveným opatrovníkom: Tatiana Šimová, Okresný súd Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária 089 01 Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 309,71 € s prísl., na odvolanie navrhovateľa zo dňa 24. 02. 2013 a vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 30. 04. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/18/2013-80 zo dňa 09. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 21,69 € na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o zaplatenie 309,71 € s prísl. zastavil, rozhodol, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 21,69 € a to na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi vrátil ním zaplatený súdny poplatok v sume 9,80 € a to prostredníctvom Daňového úradu v Bratislave. V časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v odôvodnení uviedol, že vzhľadom k tomu, že došlo k späťvzatiu návrhu prichádza do úvahy aplikácia ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Prichádzala by potom do úvahy náhrada trov konania na strane odporcu, tento si ale trovy konania neuplatnil. Trovy konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu. Súd mu potom priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia splnomocneného právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, podanie odporu, plus dvakrát režijný paušál. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal priznať aj DPH, ktoré by mu nepochybne prináležalo, ale nepredložil listinný dôkaz o tom, že je platiteľom DPH pre rok 2012. Do súdneho spisu je predložené len osvedčenie o pridelení daňového identifikačného čísla. Vzhľadom k tomu, že u vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa jedná o opakované a právne nenáročné podania na súd v obdobných veciach, súd v zmysle § 150 ods. 1 OSP mu priznal iba 1/3 trov, to znamená 21,69 €.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote vedľajší účastník na strane odporcu a tiež navrhovateľ.

Navrhovateľ v podanom odvolaní uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu práv spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom spore a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konania, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 19,33 €.

Vedľajší účastník na strane odporcu v podanom odvolaní uviedol, že argumentácia okresného súdu je nepresvedčivá a nespravodlivá. V podanom odvolaní citoval z rozhodnutí súdov vyšších stupňov. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR vydané v konaní sp. zn. 5Cdo/67/2010. V tejto súvislosti uviedol, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu čo jednoznačne vyplýva aj z judikatúry EŠLP. Rovnako tak vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky povinnosť súdov riadne odôvodniť rozhodnutie a to v náleze III. ÚS 119/03-30. Ust. § 150 OSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania, výnimočne prihliadnuť. Toto ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Ide o ustanovenie výnimočné. Nie je možné ho vykladať tak, že kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania je možné nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov, je potrebné vziať do úvahy nie len pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je potrebné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu je vadou konania, ktorou sa odníma účastníkovi možnosť riadne konať pred súdom. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané v konaní pod sp. zn. 13Co/200/2012, uviedol, že podľa názoru odvolacieho súdu argument o právne nenáročných podaniach v obdobných veciach neobstojí, pretože, aby bolo možné pristúpiť k úvahám o premlčaní nároku, je potrebné oboznámiť sa s podstatou nároku, jeho vzniku, jeho existenciou a dĺžkou jeho trvania. Nie je možné automaticky a paušálne vznášať námietku premlčania bez toho, aby sa vedľajší účastník nezaoberal uvedenými skutočnosťami. Poukázal na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov v obdobných veciach, citoval odôvodnenia. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v celom rozsahu, tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa uviedol, že je absurdné, ak navrhovateľ ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie inému účastníkovi. Poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Citoval z uznesení odvolacích súdov. Uviedol, že nie je dôvodné použiť ust. § 150 OSP. Práve navrhovateľ je ten, ktorý zastúpený advokátom navyšuje trovy konania tým, že podáva tisíce žalôb. Vedľajší účastník má právo na zastúpenie advokátom a v tejto súvislosti opätovne poukázal na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov. Citoval časti odôvodnení. Žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedol, že žiada uznesenie okresného súdu zmeniť, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Opätovne uviedol, že nie je možné hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva, pretože vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP v napadnutej časti potvrdil z týchto dôvodov.

V súdnej veci navrhovateľ vzal návrh na začatie konania o zaplatenie 309,71 € s prísl. späť. Urobil tak podaním zo dňa 08. 04. 2013 (č. I. 78 -79 spisu). Okresný súd konanie zastavil, v tejto časti je uznesenie okresného súdu právoplatné, pretože nebolo odvolaním napadnuté.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Z ust. § 93 ods. 1 OSP vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ust. § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa ust. § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajšieho účastníka v konaní zastupoval advokát na základe plnomocenstva. Je nesporné, že každý sa môže dať zastúpiť advokátom (§ 25 ods. 1 OSP), teda aj vedľajší účastník, s čím sú spojené pre účastníka trovy, pretože advokát (advokátska kancelária) má vždy právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov od účastníka, ktorého zastupuje. Potom pri rozhodovaní v sporovom konaní o náhrade trov konania medzi stranami treba úspešnému účastníkovi priznať, aby mu protistrana nahradila trovy konania.

Odvolací súd tiež poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Teda tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, aj každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje OSP. Toto právo má potom aj vedľajší účastník. V ust. § 93 ods. 2 OSP zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z uvedeného potom vyplýva, že je nesporné, že vedľajší účastník na strane úspešného odporcu má právo na náhradu trov konania.

Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Ust. § 146 ods. 2 OSP ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je možné ale posudzovať iba z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by už išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej. Teda súd by po zastavení konania skúmal dôvodnosť vo veci samej. Potom platí, že ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi.

Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť pred začatím pojednávania, dôvodom späťvzatia návrhu nebolo ale prípadné plnenie žalovanej sumy zo strany odporcu. Návrh zobral navrhovateľ späť v celom rozsahu po tom, ako vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Potom možno konštatovať len

jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto navrhovateľovi podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP vznikla povinnosť nahradiť odporcovi a tiež vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú aj trovy právneho zastúpenia.

Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Potom teda platí, že rozsah preskúmvacieho práva (aj povinnosti) odvolacieho súdu je určená rozsahom odvolania, ktorým sa rozumejú nie len napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa, ale tiež aj dôvody odvolania, ktorými sú námietky proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 205 a § 205a OSP. Odôvodnenie napadnutého uznesenia obsahuje dostatočné dôvody, aby vedľajší účastník získal vedomosť o tom akými úvahami a argumentmi sa okresný súd riadil pri odôvodnení uznesenia.

Okresný súd uviedol, že u vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa jedná o opakované a právne nenáročné podania na tunajší súd v obdobných veciach.

Odvolateľ vyčíta okresnému súdu, že jeho rozhodnutie trpí nedostatočnými dôvodmi. Na druhej strane ale dôvody, na ktoré poukázal okresný súd, to znamená, že sa jedná o opakované a právne nenáročné podania na tunajší súd, odvolateľ žiadnym spôsobom v podanom odvolaní nenamietal. Vedľajší účastník v podanom odvolaní len uviedol, že okresný súd sa neriadil názorom Krajského súdu Banská Bystrica vysloveným v uznesení, ktoré bolo vydané v konaní pod sp. zn. 13Co/200/2012. Odvolací súd v tomto uznesení poukázal na to, že aby bolo možné pristúpiť k úvahám o premičaní nároku, je potrebné oboznámiť sa s podstatou nároku, jeho vzniku, jeho existenciou a dĺžkou jeho trvania. V súdnej veci ale vedľajší účastník v podanom odvolaní neuviedol z čoho konkrétne v danej veci pozostával jeho právny rozbor a teda že sa nejednalo o opakované a právne nenáročné podanie na súd v obdobných veciach.

Okresný súd poukázal na to, že právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal aj DPH, ktoré by mu nepochybne prináležalo, ale nepredložil listinný dôkaz o tom, že je platiteľom DPH pre rok 2012. V tomto smere ale vedľajší účastník v rámci podaného odvolania neuviedol žiaden dôvod, ktorým by spochybnil odôvodnenie uznesenia okresného súdu.

Odvolací súd uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 21,69 €, ako vecne správne potvrdil. Vo zvyšku zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté, pretože nebolo odvolaním napadnuté.

Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, pretože títo nemali v odvolacom konaní úspech.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.